

Invitație la masa de Sf. Paști și Mother's Day
Duminică 12 Mai 2013

Vă invităm să celebrăm cea mai importantă ființă de pe pământ, cea care dă viață, răspândește iubire și căldură, mama. Duminică după Sfânta Liturghie în sala socială va fi organizată o masă în cinstea tuturor mamelor și a marelui praznic al Învierii.

Grupurile de dansatori vor prezenta un program frumos, muzică, surprize pentru copii...

Vă așteptăm cu drag !!!

✘✘✘ ✝✝✝ ✘✘✘

Invitație la masa de Sf. Constantin și Elena
Duminică 26 Mai 2013

✘✘✘ ✝✝✝ ✘✘✘

Sărbători și slujbe în luna Mai

- miercuri 1 mai ora 7 pm. – Denie.
- joi 2 mai ora 7 pm. **Denia celor 12 Evanghelii.**
- vineri 3 mai ora 7 pm. **Prohodul Domnului.**
- **duminică 5 mai, (sâmbătă noaptea) ora 12 am. ÎNVIEREA DOMNULUI. Sfintele Paști.**
- duminică 5 mai ora 10:30 am. - **Sf. Liturghie.**
- luni 6 mai ora 10:30 am. - **Sf. Liturghie.**
- marți 7 mai ora 10:30 am. **Sf. Liturghie.**
- vineri 10 mai ora 10:30 am. – **Izvorul Tămăduirii - Sf. Liturghie.**
- duminică 12 mai ora 10:30 am. - **Sf. Liturghie. Masă comună de Sf. Paști și de Mother's Day!**
- marți 21 mai ora 11 am. – **Sf. Constantin și Elena. Acatist.**

✘✘✘ ✝✝✝ ✘✘✘

Hristos a Înviat!

"Dumnezeul nădejdiei să vă umple pe voi de toată bucuria și pacea în credință, ca să prisosească nădejdea voastră, prin puterea Duhului Sfânt". (Romani 15, 13)

Milostivirea lui Dumnezeu sa revărsat peste noi și anul acesta, căci, am fost în fața sfințelor biserici pentru a participa la slujba de Paști și a primi lumina Învierii.

Era miez de noapte. Întunericul umple văzduhul și pământul. Stelele cerului și lumina lumânărilor ne ajută să răzbatem prin beznă, să ne urmăm calea și să ne vedem unii pe alții.

Noaptea de Paști este, parcă, simbolul vieții noastre. Trăim într-o mare de întuneric. Greutăți de tot felul răspândesc beznă în viața noastră și a semenilor noștri. Cu toate acestea, în întunericul cel mai adânc și în bezna cea mai neagră răsare o stea, se aprinde o lumină, apare o nădejde. "Pentru toți cei vii este o nădejde" (Ecclesiastul 9, 4), spunea înțeleptul Vechiului

Testament. Da, pentru toți este o "nădejde neclintită" (Isaia 26, 3). Nădejdea noastră este Hristos cel mort pe cruce și înviat din morți. Sfântul Apostol Petru afirmă cu tărie acest adevăr, zicând: "Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie" (I Petru 1, 3). Despre această "nădejde vie" în "Dumnezeul cel viu" (I Timotei 4, 10) pentru a deveni oameni vii, doresc a vă mărturisi în cuvântul pastoral de Sfintele Paști.

Când a coborât Dumnezeu pe pământ, acum două milenii, întuneric mare și beznă adâncă se aflau în sufletele oamenilor. Aceștia se îndepărtaseră de la credința în Dumnezeu cel adevărat și trăiau în păcate grele. Deznădejdea și moartea dominau pretutindeni. Dați-ne "semn de nădejde" (Iosua 2, 12), strigau cei din lumea veche. "S-au uscat oasele noastre și nădejdea noastră a pierit; suntem smulși din rădăcină" (Iezechiel 37, 11). Aceasta se întâmpla pentru că oamenii își puneau "nădejdea în lucruri deșarte" (Isaia 59, 4), în "lucruri fără de viață" (Pilde 13, 10), în "bogăția cea nestatornică" și nu "în Dumnezeu cel viu" (I Timotei 6, 17).

Conștiința legăturii cu "Dumnezeul cel viu" nu dispăruse totuși cu desăvârșire. "Împotriva oricărei nădejdi, Avraam a crezut cu nădejde" (Romani 4, 18). Precum Avraam, mulți drepti ai lumii vechi strigau către Dumnezeu din adâncimea sufletului lor. "Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului" (Psalmi 64, 6). "Tu ești așteptarea mea, Doamne; Domnul este nădejdea mea" (Psalmi 70, 6). "Doamne, noi Te așteptăm" (Isaia 26, 8). Dumnezeu, în marea Sa iubire de oameni, nu întârzie să răspundă. "Eu, Eu sunt Cel ce dă nădejde!" (Isaia 51, 12). "Eu sunt Domnul, care nu rușinează pe cei ce își pun nădejdea în El" (Isaia 49, 23). "Cel care își pune nădejdea în Mine va moșteni pământul" (Isaia 57, 13). "Este nădejde pentru viitorul tău, zice Domnul" (Ieremia 31, 17).

Nădejdea aceasta s-a împlinit prin Nașterea lui Hristos din Fecioara Maria cu adumbrirea Sfântului Duh, când lumină a răsărit celor ce locuiau în latura și în umbra morții (Isaia 9, 1). Prin nașterea și viețuirea printre oameni a lui Hristos-Dumnezeu, întunericul a început să-și piardă din putere. Moartea și Învierea lui Hristos deschid, apoi, larg ușa luminii spre a pătrunde în viața oamenilor. Acolo unde era moarte, Hristos aduce viață. Acolo unde teama și frica dominau sufletele oamenilor, Hristos aduce curaj izbăvitor.

"Nu vă temeți" (Matei 28, 5, 10). "Nu vă înspăimântați" (Marcu 16, 6). "De ce sunteți tulburați?" (Luca 24, 38). "**Bucurați-vă!**" (Matei 28, 9). "**Pace vouă!**" (Luca 24, 36). Acestea sunt cuvintele pe care

Hristos, după Învierea Sa din morți, le adresează apostolilor, femeilor purtătoare de mir și tuturor oamenilor de atunci, până azi și până-n veci. Mai mult, după Înviere, Hristos coboară în adâncul iadului pentru a vesti și celor de acolo biruința vieții asupra morții (I Petru 3, 18-19).

Înainte de Învierea lui Hristos, teama, deznădejdea și dezorientarea dominau lumea. În mijlocul acestei lumi, lipsită de orice perspectivă, apare Hristos Cel Înviat din morți. Puțin câte puțin, nădejdea izbăvitoare se înfiripa în inimile oamenilor. Femeile purtătoare de mir, mai întâi, apoi apostolii și primii creștini convertiți de aceștia mărturisesc prin glasul și, mai ales, prin viața lor, credința în Învierea lui Hristos. Această credință le schimbă mersul vieții. Devin alți oameni.

Această sfântă "nădejde vie" izvorâtă din Hristos Cel Înviat este mărturisirea de viață a Bisericii dintotdeauna și, mai ales, de Sfintele Paști.

"Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul" (Psalmi 117, 24). Rostim acest cuvânt foarte des la biserică, în zilele de Paști. Facem aceasta cu conștiința că din Învierea lui Hristos izvorăște toată nădejdea noastră, într-o lume a deznădejdi.

Da! Deznădejdea este drama omului de ieri și de azi. "Glasul celor fără de nădejde" (Eстера 4, 17) se aude pretutindeni. "Scade nădejdea în adâncul inimii... și nu știi de unde vine chinul", spunea un înțelept din vechime (Cartea înțelepciunii lui Solomon 17, 12). Chinul deznădăjduirii izvorât din golul inimii și din lipsa sensului vieții domină tot mai multe suflete.

Drama este cu atât mai mare cu cât constatăm faptul că nu lipsa hranei, a locului de muncă sau a locuinței dă naștere astăzi valului nestăvilit de crize sufletești. Acestea sunt cauzate în primul rând de tristețe, de dezorientare, de incapacitatea de a mai sesiza vreo lumină în sine, în alții sau în lume. Urmarea directă a acestor stări este recursul la sinucidere – simptom al unei lumi în care și "Dumnezeu ar fi murit". Da! Hristos a murit, dar a înviat a treia zi. El a murit pentru a lua asupra Sa toată durerea omului, inclusiv a celui căzut în deznădejde pentru că este părăsit de toți și crede că și Dumnezeu l-a părăsit. "Dumnezeul meu, Dumnezeul meu pentru ce M-ai părăsit?" (Marcu 15, 34), striga Hristos pe Cruce, în numele tuturor deznădăjduiților lumii.

Acestor deznădăjduiți, care suntem noi, Hristos le spune: "**Nu vă temeți!**" (Matei 28, 5, 10). "**Nu vă înspăimântați**" (Marcu 16, 6). "**Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi**" (Matei 11, 28).

"Nu vă întristați, ca ceilalți, care nu au nădejde" (I Tesaloniceni 4, 13), ne spune Sfântul Apostol Pavel. De ce să nu ne întristăm? Pentru că Domnul Hristos este

"nădejdea noastră" (I Petru 3, 15), prin care "iubirea lui Dumnezeu s-a vărsat în inimile noastre, prin Duhul Sfânt" (Romani 5, 5). El, Hristos a înviat din morți. Dacă El a înviat, vom învia și noi. Iar dacă vom învia, viața noastră pe acest pământ are un sens adevărat. În acest caz, nici teama, nici deznădejdea, nici golul sufletesc n-ar trebui să aibă ultimul cuvânt.

Da, iubiți credincioși, în toată vremea și în tot locul s-ar cuveni să gândim și să mărturisim ca autorul Psaltirii: "Doamne, Tu ești Cel ce m-ai scos din pântec, nădejdea mea, de la sânul maicii mele" (Psalmi 21, 9). "Tu ești așteptarea mea, Doamne. Domnul este nădejdea mea din tinerețile mele" (Psalmi 70, 6). "Tu ești nădejdea mea, partea mea ești Tu în pământul celor vii" (Psalmi 141, 5). "La Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge" (Psalmi 142, 8).

Fiind întăriți "cu nădejdea în Domnul Dumnezeu" (I Regi 30, 7), precum David odinioară, primim putere de a sesiza lucrurile frumoase din viața oamenilor și a lumii și, prin aceasta, biruim ispita deznădejdi. Este atât de frumoasă în această lume, frumoasă pe lângă care trecem, adesea, fără a-i percepe prezența, adâncimea și semnificația. Să ne oprim o clipă pentru a contempla icoana unei mame cu pruncul în pântec sau în brațe, chipul unui bătrân, frumusețea unei păduri, strălucirea cerului înstelat sau liniștea unei mănăstiri. Prin acestea toate și de dincolo de ele, Dumnezeu ne grăiește: "Bucurați-vă!" (Matei 28, 9). "Pace vouă!" (Luca 24, 36).

Având "nădejdea în Dumnezeul cel viu, Care este Mântuitorul tuturor oamenilor, mai ales al credincioșilor" (I Timotei 4, 10), adresez creștinilor și creștinelor gândul meu de bucurie, de pace și binecuvântare. Dumnezeu să vă aibă în ocrotirea Sa pe fiecare și să vă răsplătească însutit pentru dragostea, îngăduința și nenumăratele bucurii pe care le-ați oferit parohiei noastre vreme de atâția ani de zile. Inima sinceră a creștinilor din Sudul Floridei, istețimea minții lor și iubirea lor pentru sfânta Biserică rămân pentru noi izvoare de inspirație în slujirea pe mai departe a Bisericii lui Hristos. "Dumnezeul nădejdi să vă umple pe voi de toată bucuria și pacea în credință, ca să prisosească nădejdea voastră, prin puterea Duhului Sfânt" (Romani 15, 13).

Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat!

Sfinții Împărați Constantin și Elena

"Luminători care ați luminat lumea cu dreapta credință, voi cu adevărat v-ați arătat, de Dumnezeu încununătorilor împărați Constantin și Elena..."

Mare este sărbătoarea aceasta, căci cinștim pe cel dintâi și cel mai mare împărat creștin, pe Sf. Constantin și

mama sa, Elena, cei “întocmai cu Apostolii”. Ei sunt apostolii creștinismului din secolul IV. Prin ei a dobândit libertate Biserica întemeiată de Hristos, propovăduită de Sf. Apostoli și apărată cu jertfă, cu suferință și cu sânge de mulțimea martirilor. Prin ei, Duhul Sfânt a extins Biserica, a întărit Ortodoxia în lume, a avut loc primul Sinod Ecumenic, s-a compus prima parte din Crez și a fost dat anatema Arie cu învățătura și ucenicii lui. Prin Sfinții Constantin și Elena s-au deschis și zidit în Imperiul roman mii de biserici, s-a aflat la Ierusalim Sfânta Cruce și s-au zidit numeroase locașuri de închinare la Locurile Sfinte.

Dar Sfântul Constantin a ajutat mult la răspândirea creștinismului în Europa, Asia și Africa. La porunca lui au fost trimiși misionari - episcopi și călugări - la gurile Dunării să convertească pe înaintașii noștri daci, dintre care unii nu știau de Hristos. Se crede că, chiar orașul Constanța din Dobrogea, ar fi fost înnoit de el, unde apoi se înființează prima episcopie din România, Episcopia Tomisului. Trebuie să fim recunoscători lui Dumnezeu pentru acest mare împărat și apărător al creștinătății. Să ne bucurăm că o parte din România, gurile Dunării și Dobrogea, făceau parte din Imperiul Roman de sub stăpânirea lui.

Se cuvine, deci, să cinstim cu cuvinte de laudă pe Sfinții Împărași Constantin și Elena și să înălțăm rugăciuni de mulțumire lui Dumnezeu pentru tot ce au făcut ei în lume. Avem multe biserici cu hramul Sfinților Împărași Constantin și Elena. Iar în multe familii sunt creștini și creștine care le poartă numele. Aceasta arată de câtă cinste se bucură Sfinții Constantin și Elena.

Să nu uităm, însă, ce mare rol a avut Sfânta Elena, la creșterea, formarea și sfătuirea fiului ei, Constantin. După Hristos și Biserică, mama este aceea care dă educație creștină fiilor ei. Sfânta Elena a dat viață, educație și îndemnuri bune fiului ei. Datorită mamei sale a ajuns el cel dintâi împărat creștin, Sfânt și “întocmai ca Apostolii”, tare în credință, apărător al Bisericii, viteaz în războaie, eliberator al creștinilor persecutați pentru Hristos și ctitor al primului imperiu creștin și a nenumărate biserici.

Vă amintesc că am avut și noi, românii, mari domni creștini, care după exemplul lui, au fost apărători de țară, iubitori de pace, păzitori ai dreptei credințe și neîntrețuți ctitori de biserici și mănăstiri. Dintre aceștia amintim pe Mircea cel Bătrân, Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare și Sfânt, Neagoe Basarab, Mihai Viteazul, Matei Basarab, Petru Rareș, Vasile Lupu și mulți alții.

Deci, și noi, să urmăm întru toate lui Hristos, Apostolilor, sfinților și înaintașilor noștri. Să apărăm cu bărbăție dreapta credință a Bisericii noastre Ortodoxe. Vor apărea mulți eretici care vor încerca să ne strice unitatea credinței și să ne tulbure sufletele. Să nu-i ascultați. Țineți la

Biserica lui Hristos, iubiți sfintele slujbe, ascultați de păstori și de mai-marii noștri rânduiți de Dumnezeu. Apoi fiți statornici în fapte bune, blânzi, smeriți, pașnici și iubitori de sfinți, ca niște fii ai lui Dumnezeu și urmași ai Sfinților Împărași. Bărbați, urmași Sfântului Constantin în toate și luați în viață toiagul Sfintei Cruci! Iar femeile să urmeze exemplul Sfintei Elena, devenind mame credincioase, bune educatoare ale copiilor, fiice evlavioase ale Bisericii.

Să rugăm pe Sfinții Împărași Constantin și Elena și prin ei pe marele Împărat Iisus Hristos, să rânduiască pace în lume, domni și conducători înțelepți peste popoare, întăritori ai dreptei credințe, păstori vrednici de Evanghelie și mântuire sufletelor noastre. Amin.

Biserica Ortodoxă îi prăznuiește cu mare cinste la 21

Mai.

(Pr. Cleopa)

La Pasti - de George Cosbuc

Prin pomi e ciripit și cânt,
Văzduhu-i plin de-un roșu soare
Și sălciile-n alba floare-
E pace-n cer și pe pământ.
Răsuflul cald al primăverii
Adus-a zilele-nvierii.

Și cât e de frumos în sat!
Creștinii vin tăcuți în vale
Și doi de se-ntâlnesc în cale
Își zic: Hristos a Înviat!
Și râde-atâta sărbătoare
Din chipul lor cel ars de soare.

Pe deal se suie-ncetșor
Neveste tinere și fete,
Bătrâni cu iarna vieții-n plete;
Și-ncet, în urma tuturor,
Vezi șovăind câte-o bătrână
Cu micul ei nepot de mână.

REDAȚIA: Buletinul Parohial - Biserica “Sfânta Cruce”

6232 Fillmore St. Hollywood, Florida 33024.

Tel. și Fax 954/983-0592.

Responsabil: Pr. Silviu Sfera Tel. 954/608-1009.

E-mail: sfantacruce@yahoo.com

INTERNET: www.sfantacruce.com